

[Roos, O.G.]

Rättskammars
Rättsskrift

Orebro Stads Kammårs - Råttskrift
^(B)
1790 - 1791

PROTOCOLLER,

Hållne

Emellan Borgaren O. G. Roos, Kårande;

Och

Herr Öfwerste-Lieutenanten Friherre J. W. Orn-
sköld, Konungens Öfwer-Adjutant Grefve Mejer-
feldt och Lieutenanten Eneschiöld, Swarander;

Kårande

Personligit Förslämpande,

Å Klubb-Salen den 8 sidstledne November 1794.

Orebro,
Tryckte hos Joh. Pehr Lindh, 1795.

Utdrag af Protocollet hållit vid Örebro Stads Rummärs, Rätt den 21:sta November 1794.

G. O. S. I denne Dag hade förre Quartermästaren, nu mera Contingent-Borgaren här i Staden Olof Gustaf Roos, genom uttagne Stämningar, lätit infalla Herr Öfwerste Lieutenanten Högvålsborne Baron Johan Wilhelm Ornskold, Herr Majoren och Öfwer-Adjutanten Högvålsborne Grefwe Axel Meijerfeldt, samt Herr Lieutenanten Wålborne F. Magnus Eneschiöld, för att gifwa honom soga gennäle uti följande thes påstående: Af ej mindre anledning än den, at inför et wördat Samhälle, til hwars medlem jag, med Lagarnes tillåtelse och under deras hägn blifvit antagen, rädda en sårad heder samt bibehålla det förtroende och anseende som tillskommer utan alla förbehåll en laglydig Medborgare, är jag som ånnu icke hunnit med kallfinnighet anse desse egenskaper, föransläten, at ödmjukeligen anhålla om Stämning å Herr Öfwerste Lieutenanten Högvålsborne Baron Johan Wilhelm Ornskold, Herr Majoren och Öfwer-Adjutanten Högvålsborne Grefwe Axel Meijerfeldt samt Herr Lieutenanten Wålborne Magnus Eneschiöld, hvilka til min stora förundran, förgätna af den högaktning de warit sin Vörd, sitt Stånd och upfostran som alla förtutsätta och förra af dem mislända pligter skyldig, tillåtit sig, at utan annan uttåcklig ordsak än den, at med et Militäriskt Hjeltemod segra icke öfwer Fiender utan Menniskor i allmänhet uti Klubb-Sahlen den Åttonde uti innervarande Månad, til fullsödhande af en, jag wet icke af hwad för, antingen awund eller fruktan afslad begjärelse, som genast födde brottet, at se mig, skild ifrån det Sällskap som utgjorde menniselighetens förtwarare, gjöra mig ohöfwska tilmålen som alla besläckade min åra, och om sanna wifertigen gjordt mig owardig til alt umgänge med alt hederlige folk. Om en uptröd hjånsla öfwer detta vanständiga bemötande, å ena sidan befaller mig at ifra deremot, anser jag och för en ej mindre földighet at lagligen fria mig ifrån de misftankar hos mine Medborgare som äro af okunnoghet om mitt moraliska förhållande indjeligen funnat emot mig fatta, och at återgifa dem den öfwertrygelse som förmisdrar at inskrifwa mig uti deras Samhälle som Borgare, då Arrestering, aldrig för misftankar eller förtjent nedrigt brott mig öfvergått, eller gifvit anledning wilja besläcka mitt

Stånd, med de afflywdedaste brott, hvarföre helg mänscheten röjet och samtida samt efterverlden stådar thef påföljande nesliga straff; uppmannandes dersöre Herr Baron och Öfwerste-Lieutenanten, Herr Grefwen och Majoren samt Herr Lieutenanten at wid Domstolen lägga för en dag och leda i fullt bewis alla de bestyrllningar de gjorde mig om infamier m. m. då jag skal åga tillsäle at hvilket omständigheterne wid den öfverflagade händelsen icke tillåtit försvara min angrepnå åra, den jag hdgre än lösret ställar, och hvilken inga hemliga fördelar funna komma mig at glömma, eller företrädes rättigheter i mitt sinne åga fördunkla: Jag skal med det wits. ord som jag hopas efter en brusten bewisning winna, öfveringa Allmänheten, at jag lidit öfdrått och at intet hos mig finnes som borde beröfwa mig den Medborgerliga rättwisan, at dela lika skyldigheter och rättigheter med mine Medborgare. För öfrigt förbehållandes mig, den Reconvencion och Rättegångs årsättning, som saken kan föranleda och öppen talan.

Drebbo den 12 November 1794.

Olof Gustaf Roos.

Med uprop af detta mål inställe sig altså bemålte Parter, af hvilka, sedan föregående Stämnings-mål blifvit upldst, Swaranderne ingofwo en til Kåmnårs-Råtten ståld skrift, så lydande:

S. T. Knappast lärer Herr Rådmann och Präses samt then Hdgrade Kåmnars-Råtten någonsin til pröfning och afgörande förehastat en större blandning af Öklok och Ötidig angifnings lyfniad, än det Stämnings-Memorial förra Corporalen Roos emot os ingifvit, och hvarpå vi nu få åhren afgifwa våra Swaromål. Det wore ej mindre at trödta Herr Rådmannens och Präsidis samt Lofflige Kåmnårs-Råtten's tålamod, än at audeles glömma en billig aktning för oss hesselva, om vi härvid skulle upprepa och wederlägga allu de tilhöiter och alt det ofog Corporal Roos uti sine Stämningar uptagit, och vi åndja os dersöre at såsom hufvudsakligast med nägre ord omnämna händelsen på Klubb-Salen här i Staden den Nittonde i denna månad, såsom anledningen til alt det bråk och alarm Roos deraf sedermestra tilskapat: Vi ärkåne fölledes härmad, at, då Corporal Roos Sällskap aldrig kunnat roa eller anstå os, det må vara med eller utan annan ordsak, än den tycke och smak determinera, samt vi samma dag om astonen sunno honom på Klubb-Salen, togo wi straxt det

det parti, at anmoda Herr Rådman Norstedt såsom Klubbens styress
man, antingen förmå Corporal Roos taga afträde, eller och helsewe
(ehuru med faknad af det öfriga sällskaper) förfoga vid derifrån. Det
förra werkstältes och deruti ligger hela den betydliga Brottmåls-saken
hwarsföre vi nu dro Lagsförde. Corporal Roos:s gjorde angifwelse
at vi welat segra öfwer mennisjor i allmänhet å Klubb-Salen den
22:e i denne månad, torde Herr Rådman och Präses samt den
Högtråde Råmnärs-Rätten således finna så mycket mer ogrundat,
och honom dersöre til lagligt answar skyldig, hvilket wi åfwen å ho-
nom vise, som af förestående berättelse finnes at wi endast addresse-
rade os til honom, och förflytade på stället all aktning för samtidige
de öfrige Klubbens närvärande Ledamöter. Om wi härunder sagt
Roos något om des character och des figur m. m. så dr, då inga til-
witesser eller oqwädins-ord dermed woro förflytade; ju sådant vårt
egit emdöme och vårt rättighet utan kränkning af andras, at om Roos
hyfsa hwad tankar som hålft; Och wi förflytare härmad offenteligen, at
wi aldrig återtagte hwad wi för våre defar om honom tänkt och sagt.
Härutaf behagade således Hr. Rådmannen och Präses samt den Högtrå-
de Råmnärs-Rätten finna huru obefogad Corporalen Roos varit at
os med Rättegång ofreda. Vi wörde Samhälls-Lagarne och wi ålste dyg-
dige Medborgare af alla Stånd, men wi kunne helsewe wid detta til-
fallet icke beraga os en granlagenhet i omdöme och det fria wahl af
emigänges-folk en hvor äger rättighet at göra och utöfwa. I öfrigt
hafwa wi som sagt är ingen ting hvarken nedrigt eller hederligt Cor-
poralen Roos tillagt, och funna dersöre icke heller lämna honom nä-
gon reconvention, men om han för godt finner, at om sit upföran-
de taga Bewis af hvem som hålft, är det os vi iste emot; emes-
dan det ändock aldrig ändrar vår tanka om honom eller vår föresats
at aldrig tåla hans sällskap. Ehuru wi sluteligen anse med förfakt den
utlätelsen Corporal Roos nyttja, at wi förgåtik den Högaktning wif-
varit skyldige vår Börd, Stånd och upfostran, med flere otidighes-
ter och oanständiga utryck Stämningen innesattar, öfverlämna wi
dock dem til Herr Rådmannens och Präsidis samt den Högtråde
Råmnärs-Rätten nogaste granskning, påstående dersöre å honom den
näpst Lag och Förfatningar för otillräckligt skriffta och obewistiga an-
gifweler stadge. Vi framhäerde med all aktning S. T. ddmjule tje-
nare. Örebro den 21:sta November 1794.

J. W. Örnkold. A. Mejerfeldt. E. Eneschisold.

Och Råranden Roos theréster et ansförande til Protocollet; het
hant hess upläste, så lydande:

Ödmjukt ansförande til Protocollet.

Sedan jag varit nödsakad av genom Laglig Stämning til denne Örebro Stads Wållof. Råmnårs Rätt til swäromål låta insalla Öfwer-Adjutanten och Majoren vid Kongl. Merike och Värmlands Regemente Högvdalborne Grefwe Herr Axel Mejerfeldt, Öfwerste Lieutenanten i Arméen och Premier Majoren vid Kongl. Lif-Regementets Läta Dragon Corps Högvdalborne Baron Herr Johan Wilhelm Örnsköld samit Lieutenanten vid förenamnde Dragon Corps Wålborne Herr Eneschiołd; har jag funnit mig föranläten, at til närmare upplysing uti det af mig instämde Råromål hos Wållof. Råmnårs Rätten i Ödmjukhet följande detailera.

Sedan jag, såsom enrollerad Borgare härstades i likhet med de öfrige Stadens Innervänare, enligt annoncerne uti Örebro Weekblader af den 14:de December 1793, och den 27:de September insnewarande, annoncerade Klubb-Inrättning, den åttonde nästledne November instälte mig i Klubb-Sahlen härstades, hwars samling som utgjorde pluraliteten af Stadens Respective och åtskade Magistrat, Embetsmän, Ståndspersoner och Borgerskap, för at därstades såsom fri och laglydig Medborgare få i stillhet och lugn njuta den förendelse bisogade Klubb-Inrättning utsätter, som jag tillika anhåller må i Protocollet verbotim intagas, (vide Örebro Tidning under Nummeris Fyrationio) så hände til min stora förunråtan, den osdrmodade och nästan ohörda händelse at under det jag derstades tilbragte min tid under läsande af Rikets Allmänna Tidningar, inkom uti rummet Herr Öfwerste-Lieutenant Örnsköld, såsom An- och Ordsdrande, åtföljd af Herrar Grefwe Mejerfeldt, Ryttnästaren Grefwe Ulric Gyllenstolpe, Capitain Ekman, Lieutenant Grefwe Mörner och Lieutenant Eneschiołd, jemte andre för mig okände Herrar Officerare, hvilka alla förmödeligen förellede af Herr Öfwerste-Lieutenanten Örnsköld, som med et Despotiskt uttryck anmanade mig såsom til detta Sällskapets Medlem ovardig, ur Klubb-Sahlen aferråda, eller i annet händelse, ansägo Herrar Öfwerste-Lieutenanten Örnsköld, Öfwer-Adjutanten Grefwe Mejerfeldt, Ryttnästaren Grefwe Ulric Gyllenstolpe och Lieutenant Eneschiołd sig föranlätna ur Klubb-Listan utstryka sine namn, af det skälet, at jag wore en ovardig person. Då jag

jag vid denne så ovardiga och högst svårtande angripelse tillträgade Herr Öfwerste-Lieutenant Örnsköld, såsom anförare af denna liga, och hvilken först gjorde mig detta nesliga tilmåle, och hvarutit sådant kunde föranleda, jemte upmanande, at inför Respective Klubb. Sällskapet af Öfrälse Ständet lägga för en dag det minsta som kunde släcka min heder, och göra mig ovardig denna Medborgerliga conversation, årholt jag et med hans person nog offenskt och högmidigt svar, at det wore nog, det min person ej wore wärdig frequentera det ställe der han eller dess medfölje sig besunno, med tillägg: at jag (som nog olycklig, at hafta tjent wid den Militaire-corps här Öfwerste-Lieutenant Örnsköld varit Besällshärlare) skolat i tjensten varit olydig, och i följe deraf twungen eller vräkt ifrån Regementer, då likväl, är allmänt kändt, at Herrar Officerare ej lärer underläta att tilhålla sine underhållande af vårt stånd at fullgöra sine syldigheter; Och til wederläggning af det sednare anföres Hans Kongl. Höghets Hertigens och Regentens Nådiga och hedrande Uffsked, som utom det at vara personligen känd, i synnerhet inför denna Höga Person at hafta fullgjordt hwad i min tjenst ålegat, jemte et anständigt upförande, ej lärer funnat århållas. Sådant är förhållander af dese Herrors upförande, i sonnerhet utöfswadt af Herr Öfwerste-Lieutenant Örnsköld, Öfwer-Adjuranten Grefve Mejerfeldt och Lieutenant Eneschöld, hvilken sednare i så måtto öfwerträffade sin medföljes medfödda moralite, at han, sedan annat intet kunde mig företitas, min phisionomie ej anstod dese Herrar, hvarsöre blot det enda wore tillräckeligt skäf, at jag skulle förewisas Sällskapet, som synes vara nog djurst, at för et medfödt utseende om det och wore sant, stötas uhr Medborgerligt Samsund, och är oårhördt, så framder ej träffadt närmast denne Herre hself, ovardigt dess Stånd och upfostran, samt stridande emot allmänna Folkrätten, hvarigenom jag och flere af mine Medborgare af Öfrälse Ständet, ej fällan blifvit här i Staden försörde af en del Herrar; Flyr fölledes til denne uplyste och rättvisa Domstöhl, som ej kan åga annat föremål än freda en til sin åra och reputation oskyldig och förfolgd Medborgare, på det, at dese oroliga Herrar Åldelsmän, måtte en gång bora kanna sine laglige syldigheter och plikter emot et Medborgerligt Samfund, samt sluteligen hindras, at framvisa på et sätt som är stridande emot hselfwa menseheten, i synnerhet emot en laglydig Medborgare,

gare, som af ingen annan sällnad funnat möjeligen förolämpas, än, at uti sjuutton års tid warit olycklig ej haftit annan utkomma än at tja na som Under-Officer, och at ej funnat räkna på Adelig Börd å de anor, hvarmede måltänkande af samma Stånd, genom et ädlare och mera wärdfigt upförande göra sig hos det wärddade Allmånnas framföde andra förtjente och Hödgäktade, häst sådant går i så nära förenig med de tåta och sunda anmaningar Regeringen lämnat oss en och hvor, utan åtskillnad, til endrägtighet Stånden emellan i den Allmånnas sammanlesnaden. Detta mit ödmjuka ansörande jemte Stämnings Memorialet anhåller jag mätte i Protocollet ord ifrån ord intagas, så at jag genom Råttens Utdrag härav, må kunna uti Rikets Allmånnas Tidningar i grund af Tryckfrihets Förordningen få detta för en wärddad Allmånhets ögon framslagt, som ej läcer underlåta at hos hvor och en måltänkande behjerta en Medborgares högst wärdfiga behandlande. Örebro den 21:sta November 1794.

Olof Gustaf Roos.

Hwarpå han dock intemnade följande handlingar neml.

2:o En af General-Lieutenanten förste Stallmästaren hos Kongl. Höghet Hertigen af Södermanland Öfwersten och Comme deuren af Kongl. Svärds Orden Högwälborne Friherre Hans Gustaf Mörner, den 25 Juli 1779, Råranden Olof Gustaf Roos meddelat Fullmagt at vara Corporal vid thet förbemålte Herre i Nåder anförtrodde Regemente.

2:o En utaf Öfwersten Wälborne Herr Johan Christoffer Toll, den 27 Januarii 1781, åfwen för Roos utsärdad Fullmagt at vara Corporal vid Borreby Compagnie och Södra Skånska Cavallerie Regementet.

3:o Et den 10:de October 1789, af nu warande Second-Chefen vid Curasiererne utaf Kongl. Lif-Regementet, Öfwersten och Ridaren af Kongl. Maj:ts Svärds Orden Wälborne Herr Pehr Lagerhjelm författadt Memorial så lydande:

Ödmjukt Memorial.

Corporalen Roos vid Kongl. Lif-Regementet, som nu mera hörer til Kongl. Maj:ts Lif-Cosaque Corps, men i anseende til desj sjukdom icke kunde åförlja Corpsen til Finland, har hos mig uti Bilagde Memorial anhållit om tillstånd at få resa hem til sitt Boställe, före at vidare skjuta sin hålla; och som Doctor Hagström uti det bilagde

bilagde Intyget öfwer hans sjukdom sådant åsven tillstyrkt, och denne Roos nu icke har någon af des Officerare af Lif-Cosaque Corpsen, at vända sig til, så får jag hos Herr Öfwersten och Riddaren anmåla denna hans ansöking, med anhållan om bisall, hvilket så mycket hårdre torde bisallas, som han ändå, i anseende til sin sjuklighet, icke så snart kan förråta någon tjenstgjörning.

Denne Corporal Roos, har uti bilagde särskilte Memorial, anhållit om årsättning för den kostnad han här haft, under sin sjukdom, ifrån den tiden Lif-Cosaque Corpsen afgeck härför, så wäl för Kvarter som Medicamenter och Doctorens Arswode til en summa af Tjugufyra Riksdaler Tjugufyra Schillingar Specie, samt att såsom Backmästare wid Lif-Cosaque Corpsen, århålla Fält-Tractamenter, portioner och Rationer ifrån den 1:sta October til den tid han kan få resa hem om Permission bewilljas, hvarvid jag likväl bör gifwa tillkänna, at en Tjenste-Häst honom tilhörig, är med Cosaque Corpsen, som det således njuter en Ration, detta får jag också åran hos Herr Öfwersten och Riddaren anmåla, samt anhålla at han igesnom Herr Öfwerstens och Riddarens bemedlande, må århålla den sökte årsättningen. Stockholm den 10:de October 1789.

Pehr Lagerhjelm.

4:o Et Roos meddestet Affé jed ifrån Corporals-Tjensten wid Avboga Compagnie af Kongl. Lif-Regementets Lätta Dragon Corps, utfärdadet af Hans Kongl. Höghet Hertigen af Södermanland d. 29 Februarii 1792.

5:o Örebro Weekblad N:o 49 för Lördagen den 14:de Decembar 1793: Och

6:o Samma Stads Weekblad N:o 41 för Lördagen den 27:de September 1794, hwarutur följande annoncer begärtes til Protocollet: neml. utur Bladet N:o 49. Sedan Klubb-Sällskapet haft under öfverläggning nästkommande års Intyttning af Klubb, och åtskillige förbättringar derwid syntes kunna göra den samma nyttig för en större del Stadens Innemanare: Allså i hopp at befrämja detta åndamål ansägs tjenligast: Att på et halft år trenne gånger i Veckan gifwa en hvar tilsfälle uti Klubb-Sahlen intråda för at få läsa de betydligaste utkommande Svenska Tidningar och Dagblader från Stockholm och Götheborg med flere Städer, hvarvid lhus, våerna, tosk och dricka hör vara at tilgå, samt för den, som det åstundar an-

dra Divertissementer, och afgiften blifver två och en halv Riksdaler för första hälften året. I anledning härav gifwes Allmänheten tillkännat att alt hederligt Folk har utan afseende rättighet til deltagande härutinnan, då första hälften årets prænumeration årlidges till Wagts mästaren Malmsten mot quittance. Klubb-Sahlen i Rådman Norstedts hus öpnas vid Nyåret tif denna Innrättning, och skola dagarne framdeles utsättaas. Utur Bladet N:o 41. Måstkommande Onsdag, som är den 1:sta October, börjas Klubben å vanligt ställe, samt fortsättes sedan alla Eisdagar, Torsdagar och Lördagar til årets slut.

Enär Kåranden Roos förrberedde desf anförande til Protocollet uppläst och ihet samma jemte oswannämnde Handlingar til Råtten i gifvit, sade han, at som de fyra första af honom lernade Bilagor alla tilhopa instämma theruti, at han ejent oöfwerteligt, samt i öfrigt sig anständigt uppfört, och han sedermera, med någon neslig gerning, icke eller sig släckad, så föreföll dock, å Klubb-Sahlen den Åttonde i Innewanande Månad, Swaranderne bemötande och förklarande at han är ovärdig medlem i theras Sällskap, honom få mycket mera oöfwerväntat, som utur det åberopade Dagbladet intages, at alt hederligt Folk har utan afseende rättighet til deltagande uti Klubb-Innrättningen, följakteligen at å de beständige dagar sig ther infinna.

Sedan Swaranderne bestridt at de sagt, det Roos varo ovärdig vara i sällskapet, men väl at hans sällskap icke anstodo them, framlemnade Herr Öfwerste-Lieutenanten Baron Örnsköld, följande til Protocollet: Som jag af Corporal Roos Stämnings-Memorial icke har anledning at under denna fakens fortgång af honom wanta den anständighet och höflichkeit man altid i ägttager, då man tänker väl, tror sig hafwa en god sak, och rättvisa Domare, får jag til Protocollet förklara, at jag af wördnad för Lagen och agtning för Kåminars Råtten inståt mig Personligen, ehuru jag det funnat undvika, med föresats at hans så muntliga som skrifteliga anförande tillatigande ahhöra, anseendes under mig at beswara alt hwad som med faken icke har directe gemenskap, och öfwerlemnar alt hwad som förefaster til Domstolens pröfning och Lagens åtgård. Örebro d. 21 November 1794.

J. W. Örnsköld.

Sedan detta var uppläst, förklarade the öfrige Herrar Swarander, at hwad Herr Baron och Öfwerste-Lieutenanten therutinnan sagt,

sage, är åfwen theras tanka; och at the fölledes therutinnan åfwen intåmma.

På Swaranderne begärans frågades Kåranden hwad han menar med det ordet infamie, som han i des Stämnings-Memorial nyttjat? Swarade, at han anser det såsom infamie, at han af Swaranderne blef åfvisst från Klubb-Sahlen, samt åfwen urlåtelsen, at han var ovardig vara i hederligt Folks sällskap.

Efter thenna af Kåranden gifne förklaring yrkade han at Swaranderne måtte förklara om de ej anse honom som hederlig karl, samt upgifwa, om the wera med honom het aldraminsta onda, som kan honom til last läggas, eller som gör honom ovardig hederlige Folks sällskap. Härpå yttrade Swaranderne, at de på denne fråga, så väl som om Roos är hederlig karl eller ej icke ville något svar åfgifwa.

Kåranden Roos anhölt härefter at til bewis af hwad han på stadt, få låta ashöra des inkallade Wittnen, Herr Lands-Secreteraren J. M. Cassel, Herr Borgmästaren Carl Wilhelm Nordell, Herr Rådmannen Pehr Adolph Norstedt, Herr Rådmannen Eric Hamnström, Herr vice Rectoren Magister Wangstelius, Herr Rådmannen Johan Gustaf Hoffman, Herr Rådmannen Eric Zethelius och Herr Medicinæ Doctoren A. J. Segerstedt, som samtidige woro närvarande, utom Herr Lands-Secreteraren Cassel och Herr Borgmästaren Nordell, hvilka dock sine wittnesmähl skrifteligen författade lato ångifwa, som hwarefter annan uplästes, så lydande:

S. T. Sent på aftonen nästledne gårdag, har, under min resdan förut åkomne och då ännu fortsatte opaflighet, af en okänd gässse blifvit til mitt Folk åslämnad hosgående Stämning, som å mig, til Vållofl. Kåmnårs-Rätten, Borgaren Olof Gustaf Roos utvärft, at angående det å Klubb-Salonen den Åttonde hujus, mot en del Ledamöter bland här wistande Officers Corpser, af bemälte Roos åfverktagade offic, wittne båra. Och ehuru jag förr än nu på den ha morgonkund, icke fått dehl af förenämnde Stämnings-requisition, skulle dock hos mig någon iwekan ej finna rum til ålydnad därav genom Personlig inställelse; men då redan bestämde angelägna göromål å Embets-Rummet vid den utsatte comparisons-tiden hos Vållofl. Kåmnårs-Rätten flockan 10 denne förmiddag, sätta mig ur stånd den mig ålagde skyldighet fullgöra; nödgas jag at sådant

försall härmed Wördsammast anmåla, till det afseende verå, Med Lag kan pröfwas instämma, och inskränker min åtgjård till et lika afseende därhån at tilkännagiswa hwad mig i målet westerligt är.

Senare än de fläste andre Klubbens Ledamöter den Nitonde hu-jus ankommen, märkte jag väl genast wid intrådet i Salonen någon ovanslig sensation hos den där samlade Corps af Herrar Officerare å ena, samt hos Borgaren Roos å den andra sidan: Jag märkte väl åfwen, at frågan handlade om denne sidstnämndes behörighet at få i denna conversations inträttning deltaga, eller ock at Officers Corpseens wore redo å Listan sine namn ustryka och från Klubben thådanefter sig afhålla; men hwad bdr öfrigt under debatterne föreslupit, och egenteligen af andra mig sedermera är berättadt, kan jag icke taga på min Ed: Det bdr jag likväl tillågga: At då Roos om-sidder förfogade sig åt dörren at gå ut, han i anledning af någon Herr Lieutenanten Eneschiolds anmälte hälsning til Roos Fru, svarade, det hans hustru icke wore någon hora, som orden föllo, och följacte- ligen ej funde emottaga hälsningar af en sådan man, som Herr Lieu-tenanten.

Enår jag nu således gifvit wid handen hwad mig i detta måhl är bekant, och som jag, i fall det skulle åstundas, finner mig beredd med Edgång tillågna den wifhet Lagen kräfwer; bdr jag därjemte ej dölsa den personliga del, mig i målet tilhörer, för at gifwa Wallöf. Kånnårs-Rätten anledning pröfwa min ojäfactighet derutinnan såsom wittne, eller den wårka min afgifue berättelße medföra må. Den del jag i målet tagit består deri; At, wid den oro hos mig i anseen- de til detta obehageliga uptråde upkom, och af farhåga at genom en sådan och dylika händelser, det lugn kunde blottstållas, som i synner- het bdr råda å allmåanna conversations-ställen, åmnade ej mindre til ovskyldigt delaslement för den tröttia Embetsmannen och Måringen Id- karen, än at Medborgare imellan stadga det förtroende och den enig- het, ej sällan där beredas; Jag ansåg mig sbranläten til Borgaren Roos, efter den reflection, at om jag för det ögnablicket varit i hans ledsamma belägenhet, hade mitt partie blifvit, at lämna et säll- skap, där jag ej funne mig i allmånhet agréerad, och följacteligen därigenom hindra en uplösnings våraf, som kunde hafwa den obehag- ligaste inflytelse på allmåanna sammanlesnaden. Jag hade åmnat full- följa denna anmärkning längre, men det var mig ej tillåtit, under den

den vivacité, med hvilken motionerne altjemt i Sällskapet fortsoro.
Jag har den åran med högaktning vara S. T. ödmjuké tjenare
J. M. Cassel.

Kallad att wittna i det af Qvartermästaren och Contingent-Borgaren Olof Gustaf Roos emot åtskilliga hår i Staden boende Respective Herrar Officerare, til den Voss. Kåmndrs. Rätten instämde mål, angående Personligit förolämpande i Klubb-Inrättningens Rum den Åttonde i denne Månad, skulle jag enligt min skyldighet mig personligen finna, om jag i dag ej wero af Embets- mål, hindrad, hwarföre mitt skrifstliga wittnesbörd torde vara lika gällande, det jag och är färdig at Edeligen fåsta. Jag som var occuperad af Spel vid et Bord midt i Rummet, hörde icke början af handelsen. Ecke eller känner jag huru eller af hvilken Herr Roos först angreps, emedan detta föreföll något på afstånd eller längst ner i Klubb-Salen. Af de härunder upkommande discurser, som fördes något starkare än med vanlig stämna, kunde jag likväl urstilla det faken angeck Herr Roos behörighet at wistas på Klubben. Jag hade önskat at i denne debatte ej få delta och qväfde all min nyfikenhet för at obemärkt få sitta tranquile på mitt rum, men under det jag gladdes at denna min neutralite i en sak, som mig intet angeck, hade vederbörande weberdelomän avancerat längre up i Rummet, och, då de stodnade midt för Bordet där jag satt, adresserade sig Herr Roos directe til mig med den utlätelsen: At som han wore Borgare hår i Staden, och hans heder blifvit satt i fråga, väntade han at jag, såsom Stadens Borgmästare, deröfwer wille lämna mit intygande. Jag gaf deröfwer et svart som icke war tråthydigt: At Herr Roos wore Contigent-Borgare i Örebro, at han, til winnande deraf uppteckt et hedrande Uffsied från Regementet; at han under den tid han wistais hår i Staden, fullgjorde sine skyldigheter, samt at jag för min del ej kände något onde med hans person. Herr Roos upmanade deraf Herrar Officerare at upgifa om han begått någon sådan brottslig gerrning som gjorde honom owardig hederliga Sällskaper; hwarzpå Herr Øfwerste-Lieutenanten Friherre Örnsköld svartade: At det wore alt nog, at Herr Roos, under den tid han stod i Tjänst, varit surst och ndswis, som orden föllo, samt at han i öfrigt woro af Herr Baron och Øfwerste-Lieutenanten så fänd, at, om Herr Roos

ej toge afstråde från Klubben wore ej mindre Herr Öfwerste-Lieutenanten än de öfrige Herrar Officerare föranlättne att sig derifrån afhålla. Ut denna listnämnde utlåtelse, instämde jämväld Kongl. Majts Öfwer-Adjutant Herr Majoren Grefwe Meijerfeldt samt Herr Lieutenanten Eneschöld: och Klubb-Wagtmästaren var redan framkallad med Subscriptions-Listan, hvaruppå Wålbemålte Herrar smitte några flere af de närvatande Herrar Officerare sina antecknade namn utströko. Herr Öfwerste-Lieutenanten Friherre Örnsköld gjorde härvid det öfriga Klubb-Sällskapet en compliment, som jag nu intet rått kan årindra mig, men som jag dock wil minnas geck därpå ut: At det ej wore utan regrétt som Herr Baron och Öfwerste-Lieutenanten jämte hans öfrige Herrar kamerater fölgdes vid Sällskapet, samt at deras mening icke warit, at, genom propositionen om Herr Roos afstråde, chouqvera någon annan; Sedermåra föreföll någon ordväxling emellan Herr Roos och Herrar Officerare, stundom med någon liten ifwer på bågge sidor, likväl något mindre än hos uphetssyde finnen plågar vara vanligt. Om de härvid nyttjade uttryck i allmänhet ej woro väl valda och afmätte, måste jag dock tillstå at jag hvarken hörde några oqwådins ord eller något annat missfirmeligt Herr Roos af Herrar Officerare tillåggas, om jag undanlägger några bons möts som undsökt Herr Lieutenanten Eneschöld, såsom: At Herr Roos phisionomie honom ej anstode, med mera, och hvarföre Herr Roos betalte Herr Lieutenanten med samma mynt. Sluteligen, och sedan Herr Roos förklarat, at han aldeles icke geck från Klubben och Herrar Officerare således woro i begrep at därifrån afstråda, anmodade mig Herr Nådman Norstedt såsom ågare til Klubb-Inrättningen, at, i händelse jag funde hos Herr Roos stå i något förtroende, emplojera det til en perlvation at gå ifrån Klubben, på det Sällskapet genom hans närväro intet måtte klingras, och kugnet för den aston icke sidras. Och ehuru jag med denna sak ej gärna ville taga mig någon besättning; dock som jag tillika interesserade mig för Inrättningens bestånd, hvars första åndamål egentligen warit och är, at, genom tilfälle för Stadens Innewanare, at utan depence och ceremonier flere gånger i weckan träffas, emellan dem befördra en vånskap och et förtroende, som gör, at de wid upkommande frågor rörande Samhållset, redan års innehafsware af hvar andras tänkesätt, och således förut öfverwunnit de hinder och caballer,

lar, som et inbördes främmande förhållande ofta förordsfatar; Jag jämval lände Herr Roos, at han ågde en traitabel character, som han flere gånger för mig ådagatagit; Så hemstälte jag til Herr Roos med vänlighet om icke han, hållre än, at en hel Societet skulle uplösas, ville derifrån taga astråde? Hvaruppå Herr Roos, hastigare än jag föremodade, genast svarade: At han ville göra det blott af égard för min person; och hvaruppå jämval Herr Roos bortgeck.

Detta är, så widt jag mig erindra kan, rätta fölloppet af en händelse, som börjar at blifwa så rygtbar. The Herrar som följde den samma från början torde derom funna lämna någon vidsträcktare upplysning; men för min del kan jag Edeligen intyga, at hvarsken the nu stånde eller någon annan af the närvarande Herrar Officerare tillade Herr Roos någre tilmålen af infamie annorledes, än at han, efter theras inwärtes öfvertygelse, icke var wärdig at wistas på Klubben, och at the med honom ej kunde thådstådes umgås, utan wore nödjakade at therifrån uteblifwa, så wida Herr Roos kommo at therstådes stadna qvar; men skälen til denna tanka om Herr Roos personliga existimation, blefwo icke närmare upgivne och förklarade. Driebö den 21:sta November 1794.

C. W. Nordell.

Herr Rådmannen Norstedt och Herr Rådmannen Hoffman afslade och sine Witnes berättelser i detta måhl, dem de sedermåra krispeligen försattadt, så lydande:

Som jag sunnit det Herr Borgmästaren Nordell, och åsven Herr Lands-Secreteraren Cassel til större delen beräkadt hwad som emellan Herr Roos och Herrar Officerare förefallit i Klubb-Salen den Åttonde sidstledne, så wore det at dea Protocollets widlyftighet om det å nyö skulle repeteras; utan får derföre mig förena med hwad dese Herrar i denna sak wittnadt; och allenast tillägga hiefwa början af Parternes ordvårpling. Öfwerste-Lieutenanten Herr Baron Örnsköld, åtskild af åtskillige Herrar Officerare kom til mig i åndan af Klubb-Salen och förklarade desh önskan wåra, det Herr Roos wille absenta sig från Klubben, hälst wi i annat fall för at undgå Herr Roos och desh sällskap måste churu ogerna sitta ofr från Klubben. Herr Roos som stod så nära at han hörde dessa uttryck, vildt fig at han för sin del wore härigenom fidit til sin heder och yrkade flera gånger at Herrar Officerare wille upgivwa de, ordfaker, som gjorde honom swårdig

svårdig Sällskapet: Hvarpå intet swarades. Utan Herr Baron Örnsköld, jemte föryandet af hwad förut war sagt, tillade at wi hoppas, det ingen af Sällskapet är stött hårdöfver: Och nyttjade någre ehuru de undfallit mitt minne som jag ansåg, innehålla en compliment til sällskapet. Humeuret tiltog å ömse sidor; och Herrar Officerare som fant Roos qvarblifwa, och ej ville astraråda, togo det partie, at utstryka sine namn på Klubb-listan och med hattarne i handen årnade gå därifrån; men som Roos, då tog sit astraråde, blefwo dese Herrar qvar. För öfrigt har jag ingen ting at wittna, om icke det: At jag aldrig hörde någre infamier tillsvidare Herr Roos.

P. A. Norstede.

Instånd af Herr Olof Gustaf Roos, at wittna uti målet emellan honom och någre Herrar Officerare, rörande en händel dem mellan uppå Klubb-Rummet hos Herr Nåddman Nordstedt, den Åttonde hujus; får jag samma wittnesmål härmestestligen dran aflemina. Då jag, nämnde aston infann mig på Klubben war Herr Roos redan förut ankommen, och såg jag honom vara engagerad wid et Brädspel längst ner i Rummet wid kakeugnen. Jag åter gick längst up i Rummet och satte mig bredewid et annat Spelbord hos Herr Assessor von Aken. Efter en stunds förlöpp, inkommo flere Herrar Officerare, och straxt därpå, hörde jag fråga upstå om Herr Roos ej ville taga astraråde från Klubben. Denna fråga vil jag påminna mig, skedde af Herr Öfverste-Lieutenanten Baron Örnsköld; men sjelfwa ordalysdessen funde jag ej observera i afseende på Rummets storlek, och distansen emellan mig och de tvistande. Däröfster pratades mycket, hvaraf jag ej mera inhåmtade något sammanhang, än at Herr Roos tilsfrågades, med hwad rätt han lät falla sig Qvartermästare: Hvarpå han swarade, at han tjent som Wagtmästare wid Bis-Cossackverne, hvilket swarade emot Qvartermästare. Under discoursen, hörde jag ock, Herr Roos försvara sin rättighet, at bewista Klubben, hvilken, han med årläggande af Twå Riksdal. trodde sig haftva förvärswadt, och nekade dersöre at gå därifrån. En stund derefter lemnade likwäl Herr Roos Klubben, under tillkännagifwande, at sådant endast skedde på persvation af Herr Borgmästaren Nordell och Herr Nåddman Nordstedt; men ej för at medgifwa Herrar Officerares påstående. Sedan Herr Roos tagit astraråde, uttrade Herrgr Officerare sig, det de hoppades, at ingen af Sällskapet

pet woro offenderad af denne håndelse, och förflyttade at det endast
wore Herr Roos, och ej någon annan af Klubb-Interestenterne
Sällskap som de wille undvika. Örebro den 18:de November 1794.

J. G. Hoffman.

Parterne frågades härrester om de hafwa något vid dese Witt-
nesmålen at erindra? Svarade nej; jemte tillkännagifswande, ehu-
obeswurne, de dock thertil sätta fullt förrörende.

Därrester afslade Rådmannen Eric Zethelius sin Wittnes berätt-
else, den han sedan åfven krisptigen förfatadt, af följande innehåll:
Undertecknad som satt vid Brädspel vid Östra åndan af Klubb-Sa-
len, hörde at Herr Öwerste-Lieutenanten Baron Örnsköld nämnde
det han nu såg en Man thår, den han trodde icke vara vård at wa-
ra bland Sällskapet eller i hederligt folks sällskap, och at han dñwen
förl sin del icke ville vara i des sällskap; Hvarpå Herr Roos, som
förmödeligen trodde detta tal war stålt mot sig, steg twå til tre steg
fram, från det ställe där han förut stod, och frågade om det war
honom Herr Baron menade? Hvartil svarades ja. Häruppå fråga-
de Herr Roos vidare om honom funde bewisas någon infamie eller
någon sådan gerning som funde göra honom Klubb-Sällskapet owd-
dig, men theruppå följde blott det swaret at Herr Baron icke med ho-
nom wille plåga sällskap, hvar uti flere af Herrar Officerare instämde;
hvaruppå så han som de avancerade til Wästra ändan af Salen, hvars-
est flere ordväxlingar en stund föreföll, dem jag icke hörde, utan blott
at Herr Roos vid u:gången blef af en Officer anmodad at hålla hem
til sin Fru, hvarpå han svarade at hans hustru icke toge emot häls-
ningar af sådane Herrar.

Eric Zethelius.

Herr vice Rectoren Magister Wangstadius yttrade, at han till
alla delar instämmer uti the Wittens berättelser som Hr. Lands-Secre-
teraren Cassel och Herr Borgmästaren Nordell afgifvit i detta måhl;
endast med ditt tillägg, at han icke med wißhet funde sig ärindra om
Swaranderne sagt at Råanden Roos war owdig at vara uti
hederligt folks sällskap.

Herr Rådmän Hamnström gjorde i detta mål lika berättelse med
Herr Rådmän Norstedt; men Herr Medicinæ Doctoren Segerstedt
undandrog sig Wittnesmål härutinnan, uti et ansörande til Protocol-
let het han krisptigen lämnade, och som ord från ord så lyder:

Min undergifwenhet för Lagen, och den deruti grundade Rättegångs-ordningen, nödsakar mig, at inför den Lof. Kåmnärs-Rätten uppfiswa de anledningär, hvilka, i min tanka göra mig jáfactig at i förevarande sak Wittnesmål lemma; ehuru gjerna jag, af hädgästning, för wiſa personer hade önskat, at de samma innom mig helse få förborga.

Den häfdeſſe, hvilken den Åconde innervarande förde Klubb-Sällskapets lugn, anser jag så mycket mera förolämpande för en hwar af Sällskapet, hvilken i den upkomne twisten ingen del hade; som så man på merandimnde Sällskaps samlingsrum visserligen förmidat sig vara fredad för utbrott af privat missämja, och försarandet besutom tyckes utmärka pretention hos en wiſ corps ibland Sällskapet, at, utom de öfrigas hörande, dömma om personers mer eller mindre värighet at deſſ sammankomster bewista. I anledning häraf kunde jag, hvarken vid händelsens timande därav vara en falksinnig åhörare; kan ej eller i denna stund haſwa annan öfvertygelse, än at jag såsom Medlem af Klubb-Sällskapet, härigenom verkeligen är förfördelad, då jag nu mera, icke utan farhoga för dylika upträden, kan infinna mig bland en samlung inom hvilken jag njutit, och än har rätt at njuta flere oskyldiga nöjen och tidsfördriſ. Då således denna händelse, hvarom jag til Wittne blifvit instånd, öfwenvalt på wiſt sätt mig personligen rörer, lärer Kåmnärs-Rätten uplyst inse min obehörighet at uti faken så wittna.

A. J. Segerstedt.

Öfwer thetta af Herr Medicinæ Doctoren anmälte Zäf, anhölt Kåranden Roos om Rättens Utslag; hvilket, efter tagit Afſred-De för Parterne, sedan de åter förekommitt.

Aſſades:

Allihenſtund Herr Medicinæ Doctoren Segerstedt helse förklarat thet han, utaf then händel, Parterne emellan förer warit, och hvarom förestående Protocoll närmare förmåler, öfwen anser sig helse vara förfördelad; Fördensfull, och då deraf östridigt följer, det Herr Doctoren såsom wederdeloman, och den där, af det wittnesmähl nyttio skeer kada haſwa kan, är at anse; pröfvar Kåmnärs-Rätten, det Herrå Doctoren emot 17 Cap. Rätteg. Balk. 7 §. icke eller kan i detta mähl, såsom laga Wittne antagas.

Emot thetta Utslag anmälte Kåranden misnöje, som på begäran antecknades.

Herr

Herr Baron och Öfwerste-Lieutenanten Örnsköld, jemte öfrige Herrar Swarander, wände sig hårpå till Herr Doctor Segerstedt med yttrande och försäkran, at då de sökte få Roos ur Klubb-Sahlen, var ideras mening icke, at stöta eller försödedla någon enda Person af det öfsta Sällskapet, och at Herr Doctoren åtså förmyncket mistager sig, om han tror, at enår, the sade sig icke vilja plåga Sällskap med Roos, thet åfwen Herr Doctoren derunder förtrods. Hvilket Herrarne ansågo nödigt at till Protocollet anföra, på det ej någon mer måtte göra ett dylikt mistag.

Herr Doctor Segerstedt svarade hårpå, at det väl kan vara möjligt at han därom sig mistagit; men dermed må vara huru det will, så kan han dock icke stilia sig vid den tanka, han då genast gjorde sig derom.

Något mera anföres nu icke, hwarföre Parterne underrättades, at detta Protocoll, den andra i nästa Månad, Kommer at till justering upplåsas, till hvilken ända Parterne åga, at berörde dag flockan Elloswa förmiddagen sig åter instålla.

Den 2:dra December.

S. D. Sedan Parterne förekominit, och Protocollet, för den Tjugondeförsta i sistledne Månad, war upplåst och widkändt, uti thet till berörde dag instånde och förehafde samt uppkjutne mål, emellan Herr Olof Gustaf Roos, Kårande och Herr Öfwerste-Lieutenanten Högwälborne Friherre Johan Wilhelm Örnsköld, samt Herr Majoren och Öfwer-Adjutanten Högwälborne Grefwe Axel Mejerfeldt tillika med Herr Lieutenanten Wålborne F. Magnus Eneschiołd, Swarander upplåste Kåranden Roos des slutliga anförande till Protocollet, så lydande: Ödmjukaste anförande till Protocollet: Sedan undersökningen uti det af mig till den goss. Råmnårs-Rätten instånde mål emot Herr Öfwerste-Lieutenanten vid Dragon-Corpsen af Kongl. Lif-Regementets Brigaden Högwälborne Friherre Johan Wilhelm Örnsköld, Kongl. Majts Öfwer-Adjutant Herr Majoren vid Kongl. Nericke och Värmelands Regemente Högwälborne Grefwe Axel F. Mejerfelde, samt Lieutenanten vid förenämnde Dragon Corps Wålborne Herr Eneschiołd, angående Personligt förolämpande i Klubb-Sahlen den Åttonde sistledne November, nu mera blifvit till ändskap bragt, samt Protocollet öfver den tjugondeförsta i samma Månad inför Lof. Råmnårs-Rätten hållne mundieliga Conference

och Wittnes förhör blifvit justerat; anse gis mig beredd at mit flutliga påstående i målet nu afg sva.

Hvad således först angår Herr Öfwerste-Lieutenanten Friherre Örnsköld; så är genom de afhördé wittnen utredt: at Herr Öfwerste-Lieutenanten först väckt frågan om min behärighet at wistas på Klubben: och Herr Öfwerste-Lieutenanten till winnande af styrka och framgång för denna oestertiänkamma motion, först tagit till skähi, at jag, under det jag stod i tjänst varit sturk och närovis, men då detta, hos det närvarande Klubb-sällskapet icke väckt någon synnerlig Sensation efter detta med mitt nu varande lefnads-sätt och upförande icke äger någon gemenskap, Herr Öfwerste-Lieutenanten vidtagit den försbrande uträdg at genom tillkännagifwande af en förborgad öfvertrygelse at jag icke wore hederlig Karl uppväcka obehageliga misstankar om min Personliga Existimation samt sluteligen skrida till den högd af förtaligt bemötande, at Herr Öfwerste-Lieutenanten behagadt gjöra Proposition om mitt utslutande från Klubben, såsom en man Sällskapet swådig, eller med hvilken Herr Öfwerste-Lieutenanten och de drige Herrar Officerare icke kunde umgås.

Sedermera och wid Rättegångens början har väl Herr Öfwerste-Lieutenanten uti sin då ingifna förklaring behagat sig utlåta, at Herr Öfwerste-Lieutenanten hwarken kände något nedrigt eller hedrligt med min Person. Och ehuru jag anser det intyga de fbt det simplaste bewis Herr Öfwerste Lieutenanten mig funnat meddela så som innesfattande en wälgjerning at vara af Herr Öfwerste Lieutenanten aldeles okänd; kan jag likväl ej derigenom anse mig vara till min heder tillräckeligen återskild; i synnerhet som Herr Öfwerste-Lieutenanten genom detta sitt ovarsamma förhållande bruk Samhålls lagarne, åminstone den andel jag deruti äger rättighet at taga; Jam-wäl har Herr Öfwerste-Lieutenanten, genom sitt oförsiktigiga förhållande fört lägga grunder till en obehaglig brytnings Stånd emellan, och detta på en tid då somhållens bestånd egentligen ligger i styrkan af medborgares förening. Om dock detta icke varit Herr Öfwerste-Lieutenants, mening med mitt förolämpande, som jag likväl aldeles icke will tro, hade dock Herr Öfwerste-Lieutenants upplysning födrat et warfammare förhållande. Herr Öfwerste-Lieutenanten har genom det bemötande han mig visat åminstone ådagalagdt at han icke äger den wedeebbeliga tolerence han är syddig alla Sällskaper,

Oh man är af hwad som håndt snart färdig till den tanka, at så man är nog olycklig at af Herr Öfwerste-Lieutenanten ej vara omtyckt eller med honom komma i missförstånd, enom sika, snart är blottställd, at vara uppenbarligen mishandlad; och det är dersöre som jag tror mig icke håra min tahlan emot Herr Öfwerste-Lieutenanten Fris herre Örnsköld i detta mähi eftergåva. Oh emedan Herr Öfwerste-Lieutenanten ej mindre genom sitt egit widgående än de afhördde Wits nens berättelser är öfvertrygad at haftwa mig i den mohn i et dyot samqwām förolämpat, at Herr Öfwerste-Lieutenanten ej allenast färklaradt mig för en sådan man med hvilken han eller annat hederligt folk ej borde umgås, utan ock sökt bereda at jag, för sådan öfvertrygelse om min person, skulle från det då varande Respective Sällskapet uteslutas; Ty ock churu wål, Herr Öfwerste-Lieutenanten ej tillagdt mig någon gerning af wanstråd; Herr Öfwerste-Lieutenanten jámwål fadermora färklarad; at han med mig hvarken kände gode eller ondt; dock som Herr Öfwerste-Lieutenanten publicerat, en af hat och fiendskap, färtad egen öfvertrygelte, at min hedre ej more iä bestäffad at den tillåt annat hederligt folks umgånge, och Herr Öfwerste-Lieutenanten derigenom lage lika grund til troetydigheten om min obefläkade åra, som hade Herr Öfwerste-Lieutenanten dett samma för wanåhra uppenbart angifvit; Så påstår jag ödmjukeligen at Herr Öfwerste-Lieutenanten måtre pligtfällas till de böter Lagen för sådan personlig mishandling utsätter, samt at dæ Lagarne icke åro för Herr Öfwerste-Lieutenants bestroffning och min upprättalse nog bestånde och irläckelige, Moralitetens af sakten, och den tort som den i allmåna onddmæti tillskapar, å minstone måtte Hr. Öfwerste-Lieutenanten i detta mål allena til last falla, på det Hr. Öfwerste-Lieutenanten måtte bliha öfvertrygad om oråvärdigheten af en öfwer mig utbhwade accendant: Vålvæiande, at det ej är nog at vara stor i Rikedom, stor i lycka och anseende, om man ej tillika är stor i de rånsesätt som blott tihöra de förras högakning. Hwad de näst angår Herr Majoren Grefwe Meijerfeldt så hade jag önskat at i denna Råtregång ej inblanda en Herre af så mycken Åra, och så uppenbarliga falanger. Jag har aldrig haft den åran, at vara af Herr Grefwen känd; ock det obetydelsiga deltagande Herr Grefwen sätedes i mit förolämpande haft, har väledis härdeadt från en af Herr Öfwerste-Lieutenanten Baron Örnsköld meddelad elak prevansion för min person, hvilken

Herr Öfwerste-Lieutenanten försäferat, så vidt som ske funnat. Jag astår således från alt påstående, emot Herr Grefwe Meijerfeldt, hvars blotta namn som länge skal i Fäderneslandet uppväcka kärlek och vördnad, är en fullkomlig Borgen emot alla personliga oförräträtter. Herr Grefwen har deshutom aldrig uppenbart förgått eller väld-förde Samhället, eller någon af dess medlemmar, utan iવार्तom med stadga och delicateesse i Caractére och upförande, hvilket, sika trånsger sig til Allmänhetens öron, som den kitterliges Braveurer, ej allernast tilwunnit sig Samhällets tilgivvenhet och högaktning, utan ock tillräckeligen ådagalagd; at han är den Store Fältmarskalkens Son, samt sit höga Mann och Kall i allo wärdig.

Beträffande sluteligen Herr Lieutenanten Eneschiołd; så har jag icke eller med honom något odelt. Förmodeligen har Herr Lieutenanten af en malplacerad esprite de Corps i händelsen dettagit, ehuru detta granska ord endast bör i det stora och det ådla, vara gällande. De utlätelser Herr Lieutenapten emot mig fälde före jag på ungdomens räkning, öfvertygad at här även hunnit stå-
ga Herr Lieutenants vivacité, Herr Lieutenanten blifwer en åf-
wen så fredsam Medborgare; Som han nu gifwer hopp, at blifwa
en sticklig Militair, hvarföre och jag med mitt påstående emot Herr Lieutenanten åfwen astår.

Och som jag således har största skälet anse Öfwerste-Lieutenan-
ten Herr Friherre Örnsköld såsom upphovsmannen uti mitt förolämp-
pande och ensamt warit ordsaken til denna kostsamma Rättegång, så
påstår jag ödmjukeligen min Rättegångs kostnad må ensamt af Herr
Öfwerste-Lieutenanten ersättas, med minst Tio Riksdaler, åfwen får
ödmjukeligen yrka Losl. Råmnads. Rättens yttrande öfwer hela denna
Rättegångs Acts Tryckande. Med all högaktning framlesiver S. T.
Örebro den 2 December 1794.

Olof Gustaf Roos.

Svaranden Herr Grefwe Meijerfeldt yttrade härefter, at ehus-
ruväl Råranden Roos på sätt omrört år, ifrån alt påstående emot
honom astått, wore Herr Grefwen dock föranläten yrka hvad förfut
emot Roos är anfördt, hvaruti Herr Lieutenanten Eneschiołd för
sin del ock instämde; Åfwen som Herr Öfwerste-Lieutenanten Fri-
herre Örnsköld, i afseende på Rårandens andragande, det Herr Öf-
werste-Lieutenanten fört lägga grund til en obehaglig brytning Sänd
emess

emellan, yttersigare uprepade, hwad i den delen fört de ansördt, neml. at saken aldeles icke rörde någon skilnad i Stånd utan bort Personligen Kåranden Roos, ehuru han obehärligtvis fölt draga den samma där han för Ett sbrord saka allmänt misnöje.

Widare war icke at ansbra, hwarföre asträdde lemnades och Resolverades som, efter infallandet för Parterne

Afsades:

Kåmnårs-Rätten har, hwad Parterne så frist som munteligen ansördt som de, efter gifwen Ed hörde åtskilliga Wittnen intygot om detta måte bestaffenhet sig behärigen underrättad gjorde. Och aldensund deraf befinnes, det Herrar Swaranderne, den Riksteckne Klubb-Sahlen här i Staden, utan at göra tijwitesse för något brott, likväl under hvarjehanda ordväxlingar och högt tal å bågge sidor förklarat dels det Roos icke wore vårdig at vara ibland det fällskapet, dels och, at Herrarne yrkat det han måtte afhålla sig derifrån, häfst de i annat fall funno sig föranslaine at derifrån, asträtta, emedan de icke funno sig vid at vara i de fällskap; Hördenkull och då desse utlåtelser dem Herrar Swaranderne tillika förklarade sig hvarken vilja återtaga eller dertill upgiswa någre ordsaker, icke annorledes kunnia anses, än innesattande strakt för Kårandens Person; Pröfswar Kåmnårs-Rätten i förmågo af slutet i 6 §. af 60:de Cap. Mihg. Balk. det hör Herr Öfverste Lieutnanten Baron Örnsköld, för de i ofwanberörde måtto, uti et störr. Samqwäm, emot Herr Roos fälde föräckliga ord, mål emst Herr Majoren Grefwe Mejerfeldt, så wäl som Herr Lieutenanten Eneschiohd nu mera afstått; så låter och derwid Kåmnårs-Rätten därvid bero.

I öfrigt och emedan, under denne Rättegång Herr Roos, emot Herrar Swaranderne, så wäl uti den utiagne Stämningen som uti dess ansörande till Protocollet, nyttiat hvarjehanda missfirmeliga utlåtelser, såsom at de wero förgåtna af den högakning; idé warit skyldige deras Börd, Stånd och upfostran; samt orolige Herrar Adeleman: med mera; Ty pröfswar Kåmnårs-Rätten i anledning af det derom gjorde påstående, det Herr Roos dersöre gjordt sig förfallen, at til följe af 14 Cap. 7 §. Rätteg. Balk. bota Fem Daler Silfvermynt, hvilka, så wäl som ofwanberörde Böter, i Try Daler Silfvermynt beräknad, utgöras böra.

Öh warda Rittergångs-kostnaderne i så beskaffad sal Parterne
emellan quittade.

Den å detta Utsig icke nöjes, äger m. m. sér och Dagar som
förrut föresne stå.

på Kåmnårs-Rättens Wågnar
OLOE TUNELIUS.

(L. S.)

PEHR AND. TIVANDER.